Do użytku służbowego

DZIENNIK URZĘDOWY KOMUNIKACJI

Warszawa, 15 lutego 1951 — Nr 2 — Poz. 10—23

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A (2).

DZIAŁ OGÓLNY.

10

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1950 r. w sprawie ustalenia komórek normalizacyjnych w resorcie komunikacji.

Na podstawie uchwały Komitetu Postępu Technicznego z dnia 20 maja 1950 r. w sprawie organizowania komórek normalizacyjnych w resortach gospodarczych (Biuletyn P.K.P.G. Nr 14, poz. 163) zarządzam:

§ 1. 1. W Ministerstwie Komunikacji naczelne kierownictwo spraw normalizacyjnych sprawuje Departament Techniki (Wydział Normalizacji) w zakresie przewidzianym w Regulaminie M. K.

2. W innych departamentach M. K. sprawy normalizacji technicznej należą:

1) w Departamencie Zaopatrzenia — do Wydziału Gospodarki Materiałowej;

2) w Departamencie Dróg Publicznych — do Wydziału Budowy i Utrzymania Dróg;

3) w Departamencie Samochodowym — do Wydziału Norm Technicznych;

4) w Departamencie Dróg Wodnych — do Wydziału Mechanicznego.

§ 2. W Państwowym Instytucie Hydrologiczno-Meteorologicznym sprawy normalizacyjne należą do Wydziału Ogólnego.

§ 3. W przedsiębiorstwach resortu komunikacji sprawy normalizacyjne załatwiają:

1) w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe":

a) w Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych — Wydział Modernizacji Technicznej w Biurze Techniki,

b) w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych— samodzielne działy techniki,

c) w Dyrekcji Zakładów Produkcyjnych K .P. — Dział Fabrykacyjny;

2) w Dyreckji Naczelnej „Państwowej Komunikacji Samochodowej" — Samodzielny Oddział Postępu Technicznego;

3) w Dyrekcji „Państwowej Żeglugi Śródlądowej" — Wydział Techniczny;

4) w Zarządzie „Stoczni Rzecznych" — Dział Konstrukcyjny;

5) w Dyrekcji Polskich Linii Lotniczych „Lot" — Biuro Techniczne;

6) w Zarządzie „Kamieniołomów i Klinkierni Komunikacji" — Dział Techniczno - Produkcyjny;

7) w Dyrekcji Centralnego Zarządu Przedsiębiorstw Robót Komunikacyjnych — Wydział Techniczny w Dziale Robót;

8) w Dyrekcji Centralnego Biura Studiów i Projektów Komunikacji — Dział Ogólno - Techniczny.

§ 4. 1. Do zakresu działania komórek normalizacyjnych w departamentach: Dróg Publicznych, Samochodowym i Dróg Wodnych, w P. I. H. M., Dyrekcji Generalnej K. P., dyrekcjach okręgowych k. p., w Dyrekcji Zakładów Produkcyjnych K. P. oraz w dyrekcjach (naczelnych) innych przedsiębiorstw resortu komunikacji (§ 3, pkt. 2) — 8) należy:

1) opracowywanie, w porozumieniu i według wskazówek Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, norm wewnętrznych;

2) opiniowanie projektów norm, opracowanych przez Polski Komitet Normalizacyjny;

3) sprawowanie kontroli nad stosowaniem norm wewnętrznych oraz Polskich Norm;

4) utrzymywanie w stanie aktualnym wzorcowego kompletu norm, ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny oraz na podstawie tego kompletu, aktualizowanie norm stosowanych;

5) prowadzenie akcji szkoleniowej w zakresie normalizacji;

6) współdziałanie z racjonalizatorami podległych jednostek organizacyjnych w zakresie prac normalizacyjnych;

7) zgłaszanie do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego wniosków o opracowanie Polskich Norm, z załączeniem odpowiednich norm wewnętrznych lub innych materiałów, mogących służyć za podstawę przy opracowywaniu tych norm.

8) zbieranie w podległych jednostkach organizacyjnych wszelkich materiałów dotyczących norm, analizowanie tych materiałów i wykorzystywanie ich do opracowania nowych norm wewnętrznych lub przesyłanie tych materiałów do wykorzystania Polskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu.

2. Zakres działania Departamentu Zaopatrzenia w sprawach normalizacji określa Regulamin M. K.

§ 5. 1. Współpraca komórek organizacyjnych M.K. i podległych mu jednostek organizacyjnych z Polskim Komitetem Normalizacyjnym w sprawach podanych w § 4 pkt. 1), 2), 7) i 8), odbywa się za pośrednictwem Departamentu Techniki M. K. (Wydział Normalizacji).

2. Komórki i jednostki organizacyjne wymienione w § 4 współpracują z komisjami powołanymi przez Polski Komitet Normalizacyjny przez:

1) delegowanie swych pracowników do prac w komisjach oraz umożliwianie tym pracownikom brania udziału w pracach komisyj na równych warunkach z członkami tych komisyj;

2) zbieranie opinii o opracowanych projektach norm oraz udzielanie komisjom miarodajnych opinii za pośrednictwem swych pracowników biorących udział w pracach tych komisyj;

3) udzielanie informacji i dostarczanie materiałów niezbędnych do opracowania projektów norm.

§ 6. Komórki normalizacyjne winny główne swe zadanie, opracowywanie norm wewnętrznych, wykonywać przy współpracy odpowiednich wydziałów fachowych jednostek organizacyjnych, w skład których wchodzą lub przez powoływane okresowo komisje robocze, złożone z fachowców danej jednostki organizacyjnej lub jednostek jej podległych.

§ 7. 1. Powoływanie, skład i tryb prac komisji określi osobne zarządzenie.

2. Pracownicy biorący udział w komisjach roboczych w godzinach pozasłużbowych otrzymują wynagrodzenie na warunkach podanych w uchwale Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. (Dz. Urz. M.K. Nr 13, poz. 229).

§ 8. Normy wewnętrzne ustalane przez poszczególne komórki normalizacyjne należy zgłaszać Departamentowi Techniki (Wydział Normalizacji) M. K. do zatwierdzenia.

§ 9. Jednostki organizacyjne, posiadające warunki do prowadzenia prac laboratoryjnych i doświadczeń, są obowiązane do odpłatnego wykonywania na zlecenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, prac badawczych i kontrolnych dotyczących sprawdzania projektów norm.

§ 10. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 grudnia 1950 r.

Nr O. Org. 003/3/50.

MINISTER J. **Rabanowski**

11

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 stycznia 1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie książek kontroli.

W związku ze zmianami ustrojowymi władz państwowych i organizacyjnymi resortu komunikacji w zarządzeniu Ministra Komunikacji z 14 maja 1948 r. w sprawie książek kontroli (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 oraz w § 4 ust. 2 zamiast wyrazów: „z władzami administracji ogólnej" należy wpisać wyrazy: „z terenowymi organami jednolitej władzy państwowej";

2) w § 5 ust. 3 i 4 wyrazy: „organa kontrolne Głównej Inspekcji Komunikacji" należy zastąpić wyrazami: „organa Departamentu Kontroli", wyrazy „Głównej Inspekcji Komunikacji" (trzykrotnie) wyrazami: „Departamentu Kontroli" oraz wyrazy: „Biuru Kontroli przy Radzie Państwa" wyrazami: „Najwyższej Izbie Kontroli".

Nr O.P. 60/81/50.

MINISTER J. **Rabanowski**

12

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 stycznia 1951 r. w sprawie zniesienia komisji projektów usprawnienia pracy administracyjnej w przedsiębiorstwach resortu komunikacji.

§ 1. Znoszę z dniem 1 stycznia 1951 r. komisje projektów usprawnienia pracy administracyjnej w przedsiębiorstwach państwowych resortu komunikacji, powołane na podstawie okólnika Ministra Komunikacji z dnia 26 września 1949 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 321).

§ 2. 1. W związku z postanowieniem § 1 sprawy należące dotychczas do kompetencji komisji usprawnienia pracy administracyjnej w poszczególnych jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstw państwowych resortu komunikacji przejmą komisje usprawnień i wynalazczości, powołane zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 4 lipca 1950 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 251).

2. Przy rozpatrywaniu usprawnień i wynalazków z zakresu administracji przedsiębiorstw, komisje usprawnień i wynalazczości winny zapraszać fachowców odpowiedniego działu administracji, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 4) i z § 7 ust. 1 pkt. 4) powołanego zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 4 lipca 1950 r.

Nr OU. 3/2/51.

MINISTER J. Rabanowski

13

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 stycznia 1951 r. w sprawie przekazania do zakresu działania Gabinetu Ministra w M. K. spraw zabezpieczenia tajemnicy państwowej i służbowej.

Zarządzam z ważnością od 1 lutego 1951 r.:

1. Sprawy zabezpieczenia tajemnicy państwowej i służbowej w resorcie komunikacji oraz opracowywanie przepisów i instrukcji z tego zakresu należą do zakresu działania Gabinetu Ministra (Wydziału Prezydialnego).

2. Do spraw, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności następujące sprawy:

1) podziału spraw na tajne, poufne i jawne;

2) postępowania z pismami (aktami) tajnymi i poufnymi, przy współpracy Departamentu Organizacyjno-Prawnego;

3) zabezpieczenia gmachów i pomieszczeń służbowych oraz pism i akt przed naruszeniem tajemnicy państwowej i służbowej, przy współpracy z Biurem Budżetowo - Gospodarczym, o ile idzie o gmachy M. K.;

4) współdziałania z Departamentem Kadr w sprawie doboru osób mających styczność ze sprawami tajnymi i poufnymi i sprawy ograniczenia ilości takich osób;

5) instruowania personelu resortu o obowiązku zachowania tajemnicy;

6) prowadzenia rozmów służbowych na tematy tajne i poufne;

7) udzielania informacji i wyjaśnień przez pracowników resortu interesantom i osobom postronnym oraz prasie;

8) udzielania wiadomości tajnych drogą telekomunikacji;

9) udzielania zezwoleń na zwiedzanie obiektów i urządzeń komunikacyjnych;

10) udzielania zezwoleń na fotografowanie obiektów i urządzeń komunikacyjnych;

11) postępowania z podręcznikami służbowymi tajnymi i służącymi do „wyłącznego użytku służbowego“, z mapami oraz z planami schematycznymi i sytuacyjnymi;

12) zabezpieczenia tajności w drukarniach.

Nr O. Org. 01/1/51.

MINISTER J. Rabanowski

14

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 29 grudnia 1950 r. w sprawie oszczędności w przemysłowej gospodarce stalą.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 maja 1950 r. w sprawie oszczędności w przemysłowej gospodarce stalą (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 135) zarządzam, w uzupełnieniu do wydanych przez Ministerstwo Komunikacji wskazań, co następuje:

§ 1. Przytoczone w wyżej wymienionym zarządzeniu Przewodniczącego PKPG wskazania dotyczą oszczędnej gospodarki stalą, występującą pod wszelkimi postaciami, jako to:

1) odlewów żeliwnych i staliwnych,

2) stali węglowych i stopowych w postaci wyrobów walcowanych, prasowanych, ciągnionych, kutych,

3) wszelkich odpadków ze stali, staliwa i żeliwa,

4) części składowych taboru, sprzętu i różnych urządzeń zakwalifikowanych do skreślenia wskutek zużycia, lub magazynowanych bez przeznaczenia,

5) złomu w różnych postaciach.

§ 2. Przy wykonaniu poszczególnych wskazań § 1 zarządzenia Przewodniczącego PKPG należy mieć na uwadze niżej podane wytyczne:

1) Na odcinku norm zużycia:

Normy zużycia określają ilość materiału potrzebną do wykonania jednostki produkcji, lub jednostki pracy.

Normy zużycia powinny być określone zasadniczo w oparciu o dokumentację techniczną oraz o procesy technologiczne, a następnie poddane obserwacji w zastosowaniu i przeanalizowane.

Ustalenie norm wymaga zatym przeprowadzenie badań i obliczeń. Ponieważ w resorcie komunikacji czynności komórek produkcyjnych polegają przeważnie na wykonaniu napraw, normy technicznie uzasadnione mogą być opracowane tylko w pewnej mierze, np. przy wyrobie części zamiennych, zaś normy zużycia dotyczące napraw, w całości należy opracować na innych zasadach, mianowicie w oparciu o rzeczywiste zużycie w latach ubiegłych po dokładnym przeanalizowaniu tego zużycia, będą to normy statystyczne, które również jak normy techniczne wymagają następnej analizy i rewizji. Wskazania w tej sprawie były podane w zarządzeniach M. K. Nr Za. G-23/5/50 z dnia 31. VII. 1950 r. oraz Nr VIII-07/1124/50 z dnia 22. XI. 1950 r. wraz z protokółem z konferencji w dniu 26. X. br. w Dep. Techniki.

2) Na odcinku zaopatrzenia: przez prawidłowe planowanie i inne środki mające na celu niedopuszczenie do tworzenia nadmiernych zapasów. Szczegółowe wskaza-

nia odnośnie gospodarki materiałami reglamentowanymi były podane w zarządzeniu M. K. Nr MP-01/1/50 z dnia 3 maja 1950 r.

3) Na odcinku wybraków: urzędy i zarządy przedsiębiorstw opracują szczegółowe wskazania, zmierzające do usprawnienia i udoskonalenia procesów technologicznych celem osiągnięcia zmniejszenia ilościowego wybraków produkcji, do właściwego zorganizowania kontroli produkcji i możliwie pełnego wykorzystania wybraków.

4) Na odcinku odpadków: przez wykorzystanie wszelkich odpadków stalowych we własnej produkcji wzgl. przez odstąpienie ich innym zakładom do wykorzystania.

5) Na odcinku magazynowania: szczegółowe wskazania były podane w zarządzeniu M. K. Nr Za. G-15/7/50 z dnia 19. VII. 1950 r.

6) Na odcinku gospodarki złomem: szczegółowe wskazania były podane w zarządzeniu M. K. Nr Za. G-15/7/50 z dnia 19. VII. 1950 r.

7) Na odcinku biur fabrykacji: drogą usprawnienia procesów technologicznych w kierunku osiągnięcia wyższych współczynników wykorzystania materiałów surowych przez:

a) należyte rozplanowanie wykorzystania materiałów surowych tak, aby ilość odpadków była jak najmniejsza (np. stosowanie materiałów o wymiarach odpowiadających wielokrotności danej części, zmniejszenie odcinków przy wycinaniu lub sztancowaniu przez równoczesne wycinanie części większych i mniejszych);

b) racjonalne zmniejszenie naddatków na obróbkę mechaniczną i przecinanie;

c) zmianę metod fabrykacyjnych na takie, przy których ilościowe zużycie materiału jest mniejsze (np. zastąpienia obróbki wiórowej przez przeciąganie, nitowania przez spawanie, kucia przez prasowanie, odlewów przez elementy spawane, prasowane itp., oraz szersze stosowanie wycinania, prasowania i tłoczenia).

8) Na odcinku biur konstrukcyjnych i projektowych przez:

A) lepsze wykorzystanie własności wytrzymałościowych materiału drogą:

a) stosowania minimalnych, technicznie uzasadnionych współczynników bezpieczeństwa,

b) pomniejszenia wagi części nieodpowiedzialnych,

c) zrewidowania rysunków konstrukcyjnych z punktu widzenia możliwości zmniejszenia wagi części stalowych;

B) ekonomicznie uzasadnione stosowanie stali wyższych jakości lub wyższych wytrzymałości dla obniżenia wagi;

C) normalizację kształtów typowych i jak najbardziej idące wykorzystywanie przy konstruowaniu części znormalizowanych.

9) Na odcinku działów remontowych przez:

A) zmniejszenie do minimum kwalifikowania na złom maszyn i urządzeń drogą:

a) przeprowadzania remontów unowocześniających,

b) wykorzystania wycofanych z powodu zużycia maszyn do prac mniej odpowiedzialnych w tym samym zakładzie czy też zakładach innych;

B) wykorzystanie przy remontach elementów uzyskiwanych z demontażu maszyn i urządzeń zakwalifikowanych na złom.

10) Na odcinku stosowania materiałów zastępczych zamiast stali przez:

a) ustalanie zakresów stosowalności materiałów zastępczych,

b) uruchamianie produkcji materiałów zastępczych i powiększanie produkcji już istniejącej.

c) wykorzystywanie materiałów zastępczych przy projektowaniu i konstruowaniu w miarę wzrostu produkcji tych materiałów.

11) Na odcinku ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczości przez pobudzanie inicjatywy w kierunku oszczędności stali i stosowania materiałów zastępczych.

§ 3. Akcja oszczędności w gospodarce stalą oraz konsekwentna walka z wszelkimi przejawami marnotrawstwa powinna być przeprowadzana stale i obejmować wszystkie działy przemysłu, na wszystkich odcinkach prac związanych z gospodarką stalą, a zatym: na odcinku prac badawczych, prac konstrukcyjnych, opracowań fabrykacyjnych, kontroli fabrykacji, odbioru materiałowego, produkcji, remontów, magazynowania, współzawodnictwa itd.

§ 4. Departamenty: Dróg Publicznych i Dróg Wodnych ustalą dla podległych urzędów, a zarządy przedsiębiorstw: Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych, Dyrekcja Naczelna Państwowej Komunikacji Samochodowej, Dyrekcja Państw. Żeglugi Śródlądowej, Dyrekcja „Stoczni Rzecznych", Dyrekcja Polskich Linii Lotniczych „Lot", Dyrekcja Kamieniołomów i Klinkierni Komunikacji, Dyrekcja Centr. Zarządu Przeds. Robót Komunikacyjnych, Dyrekcja Centr. Biura Studiów i Projektów Komunikacji i Dyrekcja Zakładów Produkcyjnych — ustalą dla podległych zakładów w przeciągu jednego miesiąca od daty wydania niniejszego zarządzenia, szczegółowe zadania w zakresie oszczędności w gospodarce stalą, biorąc pod uwagę specyfikę urzędów i zakładów, oraz wydadzą instrukcje o przeprowadzeniu tych zadań i zorganizują kontrolę nad ich realizacją.

§ 5. Departamenty i Zarządy Przedsiębiorstw wymienione w § 4 przesyłać będą do Departamentu Zaopatrzenia Ministerstwa Komunikacji szczegółowo opracowane zbiorcze sprawozdania kwartalne z rozwoju i wyników akcji oszczędności w gospodarce stalą, wykazywanych na odpowiednich odcinkach podanych w § 2 i wyrażonych w kilogramach i złotych. Sprawozdania te powinny być nadsyłane w terminie 45 dni po upływie kwartału sprawozdawczego.

Pierwsze sprawozdanie należy przedstawić do dnia 15 maja 1951 r. za okres do 31 marca 1951 r.

§ 6. Departament Kontroli Min. Komunikacji włączy w zakres swojej działalności postanowienia wynikające z niniejszego okólnika odnośnie urzędów i przedsiębiorstw obowiązanych do ich wykonania, a odpisy protokółów z dokonanych kontroli przesyłać będzie do Departamentu Zaopatrzenia M. K.

§ 7. Departament Zaopatrzenia M. K. po przeanalizowaniu sprawozdań złożonych przez Departamenty i Zarządy Przedsiębiorstw będzie sporządzał sprawozdanie zbiorcze i przedstawiał je Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w ciągu 2-ch miesięcy po upływie każdego kwartału kalendarzowego.

Nr Za. G-15/7/50.

MINISTER wz **J. Popielas**

CZĘŚĆ B (2).

DZIAŁ OGÓLNO - KOLEJOWY.

15

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 stycznia 1951 r. o zaliczeniu pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ do okresu czasu służby w tym przedsiębiorstwie czasu pracy zawodowej.

Na podstawie § 18 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) z późniejszymi zmianami, zarządza się co następuje:

§ 1. Do okresu czasu służby w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“ zalicza się kandydatom i pracownikom etatowym PKP pochodzącym z ludności stale zamieszkałej na terenach Ziem Odzyskanych, czas nieprzerwanej pracy kolejowej na kolejach niemieckich, bez względu na jej charakter służbowy, najdłużej do dnia 31 sierpnia 1939 r., pod warunkiem jednakże, że praca ta na kolejach niemieckich, jako praca zawodowa, dała pracownikom kwalifikacje pożyteczne dla służby na PKP.

Za nieprzerwaną pracę uważa się pracę nie wykazującą przerw dłuższych ponad 14 dni.

§ 2. Zaliczenia, o których mowa w § 1, dokonują dyrekcje okręgowe kolei państwowych (Biura Kadr) przy współudziale zarządu okręgowego ZZK, na pisemny wniosek zainteresowanego pracownika oraz na podstawie akt osobowych, list kwalifikacyjnych oraz przedstawionych przez pracownika dokumentów osobistych i zapisków urzędowych, stwierdzających czas i rodzaj pracy na kolejach niemieckich. W razie braku odpowiednich dokumentów, dyrekcje okręgowe kolei państwowych mogą opierać się na zeznaniu dwóch wiarygodnych świadków.

§ 3. Na prośbę pracownika, zaopiniowaną przez dyrekcję okręgową kolei państwowych oraz zarząd okręgowy ZZK, dyrektor generalny k. p. może uznać przerwy w pracy na kolejach niemieckich powstałe na skutek pozbawienia wolności za czyny przeciwko rządowi i ideologii hitlerowskiej, za nie przerywające pracy na kolejach niemieckich.

§ 4. Zaliczenie okresu czasu służby, o którym mowa w niniejszym zarządzeniu ma znaczenie wyłącznie dla wymiaru urlopów wypoczynkowych.

§ 5. Przepisy §§ 1-4 mają odpowiednie zastosowanie do pracowników umownych z uwzględnieniem postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie określenia przerw w zatrudnieniu oraz zmian zakładu pracy, które nie mają skutków pozbawiających lub ograniczających prawa pracownika do korzystania z urlopu (Monitor Polski Nr A-77, poz. 888).

§ 6. Szczegółowe zarządzenie ustalające postępowanie przy dokonywaniu zaliczenia czasu służby wyda dyrektor generalny kolei państwowych.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr KO/11-1/51.

MINISTER **J. Rabanowski**

16

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 5 stycznia 1951 r. o zatwierdzeniu Dodatku I do „Przepisów służbowych o sporządzaniu statystyki przewozu towarów na PKP“.

Niniejszym zatwierdza się Dodatek I do „Przepisów służbowych o sporządzaniu statystyki przewozu towarów na PKP“, zatwierdzonych zarządzeniem dyrektora generalnego k. p. z dnia 4 lutego 1950 r. (Dz. Z. PKP Nr 2, poz. 12).

Dodatek ten ukaże się w osobnym wydaniu; zawiera on zmiany i uzupełnienia, wynikłe z utworzenia nowych województw i częściowej zmiany granic między pozostałymi województwami.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1951 r.

Nr PL. 6a-9/4/51.

Dyrektor Generalny Kolei Państwowych **A. Bader**

DZIAŁ SŁUŻBY HANDLOWEJ.

17

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 20 stycznia 1951 r. o wydaniu przepisów służbowych Nr H 15 („Wspólne przepisy ekspedycyjne dla międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami żelaznymi — M. E. O.“).

Niniejszym zarządza się wydanie „Wspólnych przepisów ekspedycyjnych dla międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami żelaznymi (M. E. O.)“ oznaczonych jako przepisy służbowe Nr H 15, w nowym opracowaniu przez Międzynarodowy Komitet Przewozów Kolejami Żelaznymi, obowiązujących od 1 marca 1950 r.

Przepisy te wchodzą w życie odnośnie Polskich Kolei Państwowych z dniem 1 lutego 1951 r.

Równocześnie, na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 246) uchyla się moc obowiązującą dotychczasowych „Wspólnych przepisów ekspedycyjnych dla międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami żelaznymi“, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym M. K. z roku 1938 Nr 61, poz. 506.

Nr II. 2d-167/2/50.

Dyrektor Generalny Kolei Państwowych **A. Bader**

18

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 22 stycznia 1951 r. o zmianie „Przepisów służbowych o odprawie i przewozie przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Nr H 2)“.

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 45 ust. 31 „Przepisów służbowych o odprawie i przewozie przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Nr H 2)“, zatwierdzonych zarządzeniem Mini-

stra Komunikacji z dnia 13 czerwca 1946 r. (Instr. Handl. Tar. Nr 10, poz. 34), wprowadza się zmianę następującą:

w zdaniu pierwszym w wierszach trzecim i czwartym liczbę „25%" zastępuje się liczbą „15%".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lutego 1951 r.

Nr II. 5d. 431/46/50.

Dyrektor Generalny Kolei Państwowych **A. Bader**

19

Okólnik Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych z dnia 18 stycznia 1951 r. w sprawie przejazdów ulgowych inwalidów wojennych.

W nawiązaniu do zarządzenia Ministra Komunikacji w sprawie zmiany postanowień o przejazdach ulgowych inwalidów wojennych, zawartych w Załączniku I do TOII § 4 (Dz. T. i Z. K. z 1951 r. Nr 2 poz. 16) wyjaśnia się co następuje:

1. Z dniem 31. 12. 1950 r. Związek Inwalidów Wojennych i Wojskowych RP został zlikwidowany, agendy zaś jego w zakresie wystawiania legitymacyj inwalidzkich zostały przekazane od 1. I. 1951 r. prezydium powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, a od 1.2.1951 r. prezydiom wojewódzkich rad narodowych oraz radom narodowym m. st. Warszawy i m. Łodzi.

2. Prezydia rad narodowych będą się posługiwały przy wystawianiu legitymacyj inwalidzkich formularzami legitymacyj, używanymi dotychczas przez b. Związek Inwalidów Wojennych i Wojskowych RP, które w nagłówku posiadają nadruk nazwy b. Związku po przestemplowaniu tego nadruku pieczęcią prezydium rady narodowej, wystawiającego legitymację.

3. Legitymacje inwalidzkie, wystawione uprzednio przez b. Związek mogą być prolongowane na dalsze okresy ważności przez właściwe prezydia rad narodowych po uprzednim przestemplowaniu nadruku z nazwą b. Związku pieczęcią prezydium rady narodowej, przedłużającego legitymację.

4. Legitymacje inwalidzkie, wystawione względnie przedłużone zgodnie z wymogami podanymi w ust. 2 i 3 należy honorować na zasadach, wymienionych w Załączniku I do TOII § 4.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 r.

Nr II-2a 5/66/50.

Dyrektor Służby Handlowej **J. Tarnawski**

DZIAŁ SŁUŻBY ELEKTROTECHNICZNEJ.

20

Zarządzenie dyrektora generalnego kolei państwowych z dnia 18 stycznia 1951 r. o zmianie „Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach—(Nr R10)".

Na podstawie upoważnienia Ministra Komunikacji (§ 1 zarządzenia z dnia 14 lipca 1949 r. — Dz. Urz. M.K. Nr 10, poz. 246) zarządza się co następuje:

§ 1. W „Przepisach służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach (Nr R. 10)", zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 grudnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 15, poz. 217) z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. M. K. z 1947, Nr 11, poz. 217, z 1948 r. Nr 1, poz. 9, Nr 10, poz. 191, Nr 14 poz. 277, Nr 20, poz. 390, z 1949 r. Nr 4, poz. 69, Nr 8, poz. 196 i 197 oraz Dz. Z. PKP z 1949 r. Nr 3, poz. 34, z 1950 r. Nr 4, poz. 36 i Nr 5 poz. 49) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 6 ust. (1) w pkt. 1) po wyrazach „oraz regulowanie zegarów" skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „i telegramy państwowe o ułaskawieniu osób, skazanych na karę śmierci";

2) w § 10 ustęp (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Do dziennika telegramów zapowiadawczych oprócz wpisywania telegramów zapowiadania pociągów powinny być w pełnej treści przez całą szerokość strony wpisywane również telegramy, telefonogramy i zapisy następujące:

1) telegramy o żądaniu pociągów ratunkowych,

2) telegramy o nagłych ostrzeżeniach, dotyczących ruchu pociągów,

3) telefonogramy o przeszkodzie w działaniu blokady liniowej,

4) telefonogramy o przerwie łączności telegraficznej,

5) zawiadomienia o zamknięciu i otwarciu torów głównych,

6) zawiadomienia o otwarciu i zamknięciu posterunków następczych, posterunków bocznicowych i stacji czynnych okresowo,

7) numery zawiadomień pisemnych, wysyłanych podczas przerwy łączności, jako też i numery pociągów przyjętych i wyprawionych,

8) początek każdej doby, zdanie i objęcie służby przez dyżurnego ruchu i telegrafistę.

Zapisy o zdaniu i objęciu służby oraz początek doby i telefonogramy o przerwie łączności telegraficznej powinny być wpisane przez całą szerokość obu stron dziennika.

Prócz tego do dziennika telegramów zapowiadawczych należy wklejać zawiadomienia pisemne, otrzymane od sąsiednich posterunków zapowiadawczych. Wpisywanie i wklejanie zawiadomień pisemnych, tudzież wpisywanie i przekazywanie telefonogramów o przerwie łączności telegraficznej oraz przekazywanie telefonogramów zapowiadawczych wykonuje osobiście dyżurny ruchu."

3) w § 10 w ust. (9) w wierszu pierwszym po wyrazie „Telegramy" skreśla się wyrazy „i fonogramy".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr V. 3j. 81/7/51.

Dyrektor Generalny Kolei Państwowych **A. Bader**

CZĘŚĆ C (1).

DZIAŁ PRZEDSIĘBIORSTWA „STOCZNIE RZECZNE".

21

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 stycznia 1951 r. w sprawie zmiany regulaminu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne".

§ 1. W regulaminie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Stocznie Rzeczne", stanowiącym załącznik

do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 sierpnia 1950 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 249) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 24 dodaje się pkt. 9 o brzmieniu; „przygotowywanie dokumentacji technicznej dla inwestycji stoczniowych",

2) w § 25 dodaje się pkt. 17) o brzmieniu: „sprawy ochrony przeciwpożarowej".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 22/1/51.

MINISTER **J. Rabanowski**

22

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie zmian regulaminu przedsiębiorstwa państwowego „Stocznie Rzeczne".

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1950 r., w sprawie ustalenia komórek normalizacyjnych w resorcie komunikacji (Dz. U. K. z 1951 r. Nr 2, poz. 10) należy w regulaminie przedsiębiorstwa państwowego „Stocznie Rzeczne" z dnia 30 sierpnia 1950 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 12, poz. 249), wprowadzić następujące zmiany: w § 24 w pkt. 2) wykreśla się wyrazy „i normalizacją" i po pkt. 2) wstawia się nowy punkt o brzmieniu: „2a) sprawy normalizacyjne określone osobnym zarządzeniem Ministra Komunikacji".

w/z Dyrektora Departamentu **K. Białowąs,** Nacz. Wydz.

DZIAŁ P. I. H. M.

23

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 29 stycznia 1951 r. w sprawie zmian regulaminu Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego.

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 grudnia 1950 r., w sprawie ustalenia komórek normalizacyjnych w resorcie komunikacji (Dz. U. K. z 1951 r. Nr 2, poz. 10) należy w § 5 wierszu 17 pierwszej kolumny regulaminu Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego z dnia 3 lutego 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 2, poz. 31 i Dz. Urz. M. K. z 1950 r. Nr 16 poz. 331) po wyrazach „na wyższych uczelniach" wstawić wyrazy: „sprawy normalizacyjne określone osobnym zarządzeniem Ministra Komunikacji".

w/z Dyrektora Departamentu **K. Białowąs,** Nacz. Wydz.

Tytuły aktów prawnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, a dotyczących w całości lub częściowo resortu komunikaji.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 listopada 1950 r. zmieniające rozporządzenie o warunkach nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych.

(Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 516).

Ustawa z dnia 29 grudnia 1950 r. o obronie pokoju.

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 521).

Ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa).

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 523).

Ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 524).

Ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. o prowizorium budżetowym na okres od 1 stycznia do 31 marca 1951 r.

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 525).

Ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. Przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 528).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie budownictwa.

(Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 529).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1951 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

(Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 7).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych.

(Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 11).

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów oraz Ministrów Budownictwa i Finansów z dnia 29 grudnia 1950 r. w sprawie trybu powoływania rzeczoznawców w postępowaniu ustalającym odszkodowanie za nieruchomości, wywłaszczone dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

(Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 3, poz. 19).

Ustawa z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym.

(Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26).

Ustawa z dnia 8 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy.

(Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 28).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1951 r. w sprawie zakazu lub ograniczenia używania niektórych pojazdów mechanicznych.

(Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29).

Uchwała Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie rozpatrywania i załatwiania odwołań, listów i zażaleń ludności oraz krytyki prasowej.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 1).

Uchwała Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1950 r. o rozciągnięciu na pracowników Ministerstwa Komunikacji uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom zatrudnionym w niektórych ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 4).

Uchwała Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6).

Uchwała Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r w sprawie budownictwa zimowego.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 9).

Okólnik Nr 1 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1951 r. w sprawie trybu ogłaszania aktów prawnych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim.

(Monitor Polski Nr A-1, poz. 12).

Instrukcja z dnia 10 stycznia 1951 r. w przedmiocie wykonania uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania odwołań, zażaleń i listów ludności oraz krytyki prasowej.

(Monitor Polski Nr A-2, poz. 16).

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie udzielania zamówień osobom niewymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-2, poz. 19).

Okólnik Nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1951 r. w sprawie zasad opracowywania aktów prawnych podlegających ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

(Monitor Polski Nr A-2, poz. 20).

Uchwała Prezydium Rządu z dnia 23 grudnia 1950 r. w sprawie zadrzewienia dróg publicznych, brzegów wód otwartych i zamkniętych oraz parków wiejskich znajdujących się na gruntach będących w posiadaniu Państwa lub instytucji uspołecznionych.

(Monitor Polski z 1951 r. Nr A-3, poz. 39).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 1 z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych.

(Monitor Polski Nr A-4, poz. 47).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 2 z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie kontynuowania akcji robót rozbiórkowych w r. 1951.

(Monitor Polski Nr A-4, poz. 48).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 4 z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie planowego i sprawnego przygotowania realizacji inwestycji w 1951 roku.

(Monitor Polski Nr A-4, poz. 49).

Uchwała Prezydium Rządu Nr 10 z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych.

(Monitor Polski Nr A-4, poz. 50).

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji Tel. wewn.: Redakcji 316, Administracji 337. Nakład P. P. W. „Wydawnictwa Komunikacyjne“ W-wa, ul. Kazimierzowska 52.

Druk Zakł. Graf. PKP w Warszawie. Nakład 10.750—. Zamówienie Nr 41, przyjęto 31.1.51. wykonano 10.II.51. 2-B-15103.